

महात्मा फुले सामाजिक व शैक्षणिक विकास मंडळ संचलित ,
महात्मा फुले शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय,
धुळे रोड, ता.चाळीसगाव, जि. जळगाव.

बी.एड. (प्रथम वर्ष)

शैक्षणिक वर्ष (२०२२- २०२३)

विद्यार्थी शिक्षकाचे नाव :- **जोशी मयुरी विजय**

रोल नं. :- ५६

विषय :- **अभ्यासक्रमांतर्गत भाषा आणि
ज्ञान व अभ्यासक्रम**

प्रात्यक्षिक विषयाचे नाव :- **स्थानिक प्रदेशातील
बोलीभाषेचा अहवाल तयार करणे
(नंदुरबारी बोलीभाषा)**

मार्गदर्शक प्राध्यापकाचे नाव :- **प्रा.लता परदेशी**

अनुक्रमाणिका

अनु. क्र.	प्रकल्पाचे मुद्दे	पृष्ठ क्र.
१.	प्रस्तावना.	१
२.	नंदुरबारी भाषेचा उगम.	३.
३.	नंदुरबारी बोली भाषेचा विकास व विस्तार.	६.
४.	नंदुरबारी बोली भाषेचे वैशिष्ट्ये.	१०.
५.	नंदुरबारी बोली भाषेचे घटक.	१२.
	१) भाषेचे कथानक.	
	२) भाषेतील संवाद.	१४.
	३) म्हणी व त्यांचे अर्थ.	१५.
	४) लोकगीते.	१७.
	५) पक्ष्यांची नावे.	२२.
	६) जनावरांची नावे.	२३.
	७) फळांची नावे.	२४.
	८) ऋतूंची नावे.	२५.
	९) भाज्यांची नावे.	२६.
	१०) सण व उत्सव.	
६.	नंदुरबारी भाषेचे महत्त्व.	
७.	समाशेष.	
८.	प्रमाणपत्र.	

प्रकल्प

स्थानिक प्रदेशातील बोली

भाषेचा अहवाल

तयार करणे

नंदुरवारी भाषा

प्रस्तावना

मानवाना एक छान असे भाषेचे वरदान मिळले आहे. या वरदानाच्या आधारे मानवाने विविध क्षेत्रांमध्ये आपला ठसा उमटविला आहे. संचित असे ज्ञान पुढील पिढीला मिळावे. तसेच पुढील पिढीने ज्ञानात अधिक भर घालावी. त्याचा सर्वांगीण विकास व्हावा यासाठी मानवाने शिक्षणव्यवस्था निर्माण केली.

भाषा ही विविध प्रकारे बोलली जाते. जसे गाव बदलते की, भाषा ही आपोआप बदलते वेगवेगळ्या प्रकारची भाषा भाषण ऐकतो. भाषांच्या अनेक जाती आहेत. व काही भाषा आपण वापरत असतो.

भाषेचे कुतूहल प्राचीन काळापासून माणसाला वाटत आहे. अगदी पूर्वीपासूनच लोकपरंपरेत भाषेच्या उगमाबद्दल, शक्तीबद्दल विविध काहव्या, प्रचलित होत्या. ती त्या कुतूहलाच्या पूर्वीचा प्रयत्न होता.

भाषा हे आपल्या अंतरंगातील मनोगत, भावना, विचार इ. प्रगट करण्याचे साधन आहे, हे प्रयत्न आधुनिक काळखंडात विशेषत्वाने होऊ लागले. त्यातून भाषाविज्ञान ही ज्ञानशाखाही विकसित होत गेली. बदलत्या काळानुसार भाषेत बदल होत गेल्याचे आपणास दिसून येते. भारतात वेगवेगळ्या जाती धर्माचे लोक राहतात. व त्यांची भाषाही वेगवेगळी असते. मानवी जीवनात भाषेला अनन्यसाधारण महत्त्व प्राप्त झाले आहे. मानवी सभ्यतेच्या विकासाचे साधन भाषेला मुख्य साधन मानले जाते.

“भाषा म्हणजे काय?”

“मानवी मनातील विचार व विकार प्रगटीकरणाने ह्वनिरुप मौखिक साधन म्हणजे भाषा होय.”

“परंपरांशी विचारांचे, आवनांचे आदान-प्रदान करण्यासाठी स्वीकारलेले मौखिक शब्दरुप साधन म्हणजे भाषा होय.”

मानवी भाषेचा उदय प्राकृत भाषेच्या महाराष्ट्र या भाषेच्या बोलीभाषेपासून झाला, असे बहुतांशी मानले जाते. भाषा ही विविध प्रकारांनी मानवी जीवनाच्या सर्व अंगांना व्यापून असल्याने तिच्या कडे पाहण्याच्या विविध रीती दृष्टीकोन संभवतात.

ज्या आपण प्रादेशिक व आपल्या समाजापुरत्या मर्यादित असतात. दर १५ किमी वर होणाऱ्या भाषेतील बदल देखील आपल्याला समजतो अशा भाषांना त्या प्रदेशाच्या बोलीभाषा म्हटल्या जातात.

महाराष्ट्रात नंदुरबारी, भिल्ल, तावडी, पावरी, वऱ्हाडी. अशा अनेक भाषा दिसून येतात. त्यातील आहिराणी ही एक बोलीभाषा आहे. त्याविषयीची माहिती मी या प्रकल्पाद्वारे तुम्हांला देत आहे. आपल्याला माहित नसलेल्या बऱ्याच गोष्टींची यात माहिती मिळेल याची मला खात्री आहे.

बोलीभाषेचा उगम

अहिराणीचा उगम इ.स. 200 च्या आसपास झाला असावा ती खान्देशी (आहिराणी) ही खान्देश प्रदेशातील बोलली जाणारी भाषा आहे. जळगाव, धुळे, आणि नंदुरबार हे तीन जिल्हे औरंगाबाद जिल्हातील कन्नड तालुक्याचा काही भाग आणि नाशिक जिल्ह्याच्या कळवण, सटाणा, मालेगाव व देवळ या तालुक्यात ती बोलली जाते. या क्षेत्रातील लोक आहिराणी बोलत असले तरीही वाचन आणि लेखन यासाठी प्रमाण मराठीचा वापरण्याचा कस आढळतो.

अहिराणीचा उगम हा ती खान्देशातच जन्माला आली. चंद्रवंशीय यादव, गोप, यांची इ.स. पाच हजार वर्षांपूर्वीची जुनी इलावर्षी भाषा व आजची नवीन भाषा तयार आली आहे. प्रत्येक कानाकोपऱ्यात ती बोलली जाते. मात्र त्यापैकी काही बोलीभाषांचा विकास होऊन त्या आज प्रमाणभाषा झालेल्या दिसून येतात, हा बदल आपल्याला आज्ञातच आहे, परंतु आज आहिराणी भाषेला राष्ट्रभाषा म्हणून मान्यता मिळालेली असते. संपूर्ण भारतात जवळजवळ 92 बोलीभाषा आढळून येतात. अहिराणी महाराष्ट्राच्या नाशिक, धुळे, जळगाव आणि नंदुरबार ह्या चार जिल्ह्यांमध्ये मोठ्या प्रमाणात बोलली जात असून तीला प्रमाण भाषेचा दर्जा प्राप्त झालेला नाही. भाषाशास्त्राने तर आहिराणी ला मराठी भाषेची एक पोट-भाषा म्हणून तीची ओळख केलेली दिसून येते.

भाषेचा उगम नेमका कोणत्या भाषेपासून व कोठून झाला याचे काही प्रमाण नाही, पण याबद्दल अनेक वेगवेगळी मत आहेत. कोणी म्हणतात वैदिक संस्कृती पासून कोणी म्हणते संस्कृत पासून कोणाला वाईट प्रकृतापासून तर कोणी नव्हते अपभ्रंशापासून यासाठी ताम्रपट, शिलालेख, त्याचबरोबर दुर्मिळ असणाऱ्या ग्रंथांमध्ये असलेले ऐतिहासिक उल्लेख प्राचीन कोरीव लेख, या साधनांचा अभ्यास भाषाग्रथसकांनी केला. भाषा त्वातूनच भाषेच्या उत्पत्तीचा काळ शोधण्याचा प्रयत्न केला. ज्याने ज्याने आपल्याला असणारे पुरावे. पाली, संस्कृत, वैदिक या भाषांशी काहीशी सांख्येपणा दिसून येते. ज्या वेळेला त्या विशिष्ट भाषेत साहित्य तयार होते. त्याचवेळी त्या भाषेला व्याकरणाच्या सात्त्व्यामध्ये बसवले जाते.

भाषेचा उगम हा पुर्वीच्या काळातल्या शिक्षणापासूनच सुरु झाला. प्रदेशात राहणाऱ्या व्यक्तीच्या भाषेत अनेक प्रकारच्या बोलीभाषा बोलल्या जातात. या बोलीभाषा ही मुख्यत्वे आर्य-भाषा भारतीय भाषेत हळूहळू बदल होत जावून ती संस्कृत भाषेत ग्रंथस्वना होव्याला सुरुवात झाली. यामुळे याच काळातील अपभ्रंश बदलावर संस्कृत भाषेचा परिणाम झाला असावा. त्यानंतर पहिले तर अपभ्रंश भाषा साधारणता उकराव्या शतकापासून वेग वेगळ्या घमट्या, वेगळ्या वंशाच्या वेगळ्या चालीरिती अस्तितवात आल्या. त्याचे कारण असे होते की, सन ३ व्या शतकापासून वेगवेगळ्या चालीरिती यावरून विविध भाषिकांनी भारत देशावर व चाल वंशाचे, घमट्टे हा उगम झालेला आपल्याला दिसून येतो. बोलीभाषा हा फक्त त्या त्या प्रदेशापुरत्या अवलंबून असतात. वेगवेगळ्या समाजाच्या लोकांच्या बोलीभाषांचा उगम हा त्यांच्या मुख्य भाषापासून

‘मुख्य ब्राम्हण आहे. थोड्या-थोड्या अंतरावर या भाषेत बदल होतो.

प्रामुख्याने काठीच्या आदिवासी संस्कृतीतही होळी ही मोठ्या प्रमाणात साजरी केली जाते. होळी ही मोठ्या प्रमाणाच्या स्वरूपात होत असून जवळ भ्रमणाच्या बाजारास भोंग्याच्या बाजार असे म्हणतात.

नंदुरबार हा शंभर टक्के आदिवासी जिल्हा आहे. “थाकाही नंदुरबार देवमोगरा माता” हे येथील आदिवासींचे प्रमुख टोटेम [कुलदेवी] आहे. आहिराणी धुळे, जळगाव, नंदुरबार व नाशिक या चार राज्यात बोलली जात असली तरी तिचे बोलले जाणारे स्वरूप सर्वत्र सारखेच नाहीत.

धुळे व नंदुरबार जिल्हातील आहिराणी भाषेवर गुजरातीचा प्रभाव आहे. गुजरात सीमेला लागून असल्यामुळे हा प्रभाव नवापूर, नंदुरबार, भागत जास्त आढळते. जळगाव जिल्हातील आहिराणी भाषा वऱ्हाडी-वैदर्भी भाषेला जवळची वाटते.

अशाप्रकारे आपण भाषेचा उगम कशा प्रकारे व बोली-भाषा कोठून उदयास येतात त्या विषयी पाहिले.

भाषेचा विकास आणि विस्तार

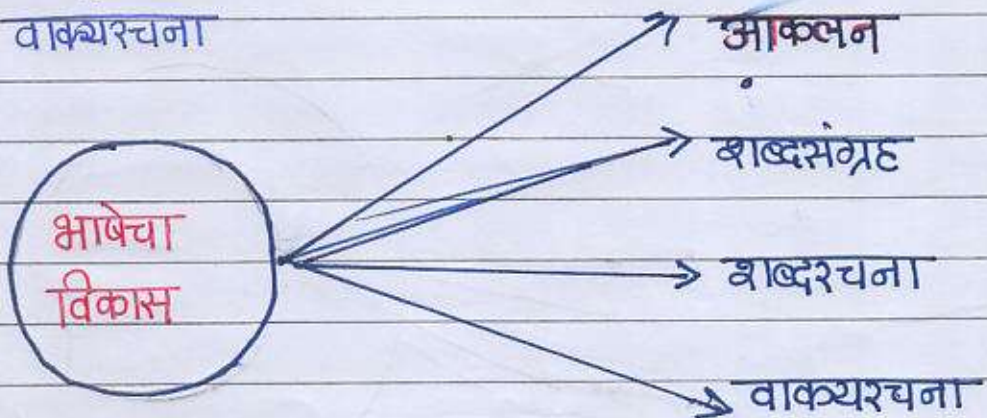
भाषा ही मानवाला मिळालेली एक बहुमुल्य देणगी आहे. भाषेच्या माध्यमातून प्रत्येक व्यक्ती आपल्या विचारांचे आदान प्रदान करू शकते. संवाद साधण्यासाठी लिहीणे, वाचणे, बोलणे, इशारे, हावभाव, मुक, अस्मिन्थ, मुद्राभाव असे.

अनेक माध्यम आहेत, भाषा हे आपले विचार, मते, भावना, जीवन प्रकट करण्याचे आळानात्मक साधन आहे. भाषेचा वापर करणे हे देखील एक कौशल्य आहे. या भाषेच्या विकासाच्या अनेक पायऱ्या आपल्याला दिसून येतात.

त्यातील मुख्य चार प्रकार पडतात.

ते पुढीलप्रमाणे आहेत.

- १] आकलन
- २] शब्दसंग्रह
- ३] शब्दरचना
- ४] वाक्यरचना

१ आकलन.....

आकलन म्हणजे दुसऱ्याचे बोलणे समजून घेणे. आकलन हा भाषा विकासाचा पहिला आणि महत्त्वाचा टप्पा आहे. या टप्प्यामध्ये समोरच्याला काय म्हणायचे आहे. ते आपल्याला कळते. समोरच्याच आवाजातील रागीटपणा, कोमलपणा, सारखे, भाव आपल्याला समजतात. आकलन केल्याने आपण समोरच्याच्या आवाजाचे पलन करू शकतो. मनुष्याची आकलन शक्ती ही त्या व्यक्तीच्या बौद्धिक क्षमतेवरही अवलंबून असते, त्यामुळे प्रत्येक मनुष्याची आकलनशक्ती ही वेगवेगळी असते.

२ शब्दसंग्रह

शब्दसंग्रह वाढवणे म्हणजेच नवनवीन शब्दांचा साठा करणे होय. शब्दसंग्रह हे दोन प्रकारचे असतात.

१) सामान्य शब्दसंग्रह

२) विशेष शब्दसंग्रह

शब्दसंग्रहामध्ये नाम, सर्वनामे व क्रियापदांचा समावेश होतो. या शब्दसंग्रहामध्ये दैनंदिन जीवनात वापरल्या जाणाऱ्या शब्दांच्या आणि क्रियापदांचा समावेश होतो. या शब्दसंग्रहामध्ये काही नवीन शब्दांचा समावेश होतो.

त्यामध्ये व्यक्ती त्याच्या दैनंदिन जीवनातील अनुभवांमधून काही नवीन शब्द शिकत असतो. शब्दोच्चारामधूनच व्यक्तीची भाषेचा विकास दिशून येतो. रंगाची नावे, नक्ष्यांची नावे, विषयांची नावे इ.

③ शब्दरचना (शब्दोच्चारण) :-

शब्दोच्चारण म्हणजे शब्दांचे उच्चारण, कानांनी ऐकलेले, आकलन, केलेले शब्द बोलण्यासाठी त्यांचे शब्द आणी वाक्यात संपांतर करून वाणीच्या माध्यमातून उच्चार करणे फार महत्त्वाचे असते. शब्दोच्चारणमधुनच व्यक्तीची भाषा विकास दिसून येतो.

④ वाक्यरचना

वाक्यरचना म्हणजे वेगवेगळे शब्द व्याकरणादृष्ट्या एकत्र करून एखादे वाक्य तयार करणे होय. वाक्याचे अनेक प्रकार आहेत. त्यामध्ये लहान वाक्ये, मोठी वाक्ये, श्रुतांशुतीची वाक्ये, उद्गाश्वाचक वाक्ये, प्रश्नार्थी वाक्ये, इत्यादीचा समावेश होतो. वाक्यरचनेमधुन व्यक्तीचा भाषा विकास दिसून येतो.

या भाषेचा विस्तार हा महाराष्ट्रातील अनेक जिल्हांत झालेला आपल्याला दिसून येतो. नाशिक जिल्ह्याच्या कळवण, सटाणा, मालेगाव, व देवळा या तालुक्यांत ती बोलली जाते. या प्रदेशातील लोक आहिराणी बोलीभाषा बोलतात. तरिही वाचन आणि लेखन यासाठी प्रमाण मराठीचा वापरव्यवहार केल्या जातो. जुन्या खानदेश प्रदेशात म्हणजे डोंगराळ, सातपुड्याचे डोंगर, चांदवडचे डोंगर आणि वाघुर नदी या खोल खाद्याणीत वास्तव्यास असलेले लोक आहिराणी भाषा बोलतात. खानदेश परिसरातील आहिराणींच्या वास्तव्यांमुळे, सव्हे-वरील त्यांच्या प्राबल्यामुळे त्या परिसरातील सवच्या बोलीवर आहिराणी बोलीची छाप पडली. यावुनच खानदेशाचे सामाजिक आणि प्रादेशिक प्रभेद झाला आहे.

प्रवेशानुसार बागलाणी, नंदुरबारी, खाल्यांगी, तल्यांगी, ताप्तांगी डोंगरांगी, जामनेरी हे बोलीभाषेतील प्रादेशिक प्रदेशांत तर जातिवाचक बोली ह्या सामाजिक प्रदेशात मोडतात. जवळपास १५-१७ टक्के खानदेशी माणसे आहिराणी बोलतात. ती त्यांची बोलीभाषा आहे. जळगाव, नंदुरबार, घुळे, औरंगाबाद तथा नारीक जिल्ह्याच्या काही भागात आहिराणी भाषा बोलतात. उत्तर महाराष्ट्र असलेले, साक्री, पारोळा, देडाईचा, शिरपुर, तळोदा, शहदा, धडगाव, नवापुर, नंदुरबार, घुळे, जळगाव, अक्कलकुवा, सिदखेडा, चोपडा, एरंडोल, चाळीसगाव, भडगाव, पाचोरा, कळवण, सटाणा, मालेगाव, देवळा, बागलाण ह्या तालुक्यातील बहुतेक सर्व जाती जमातीची ही मायबोली भाषा आहे.

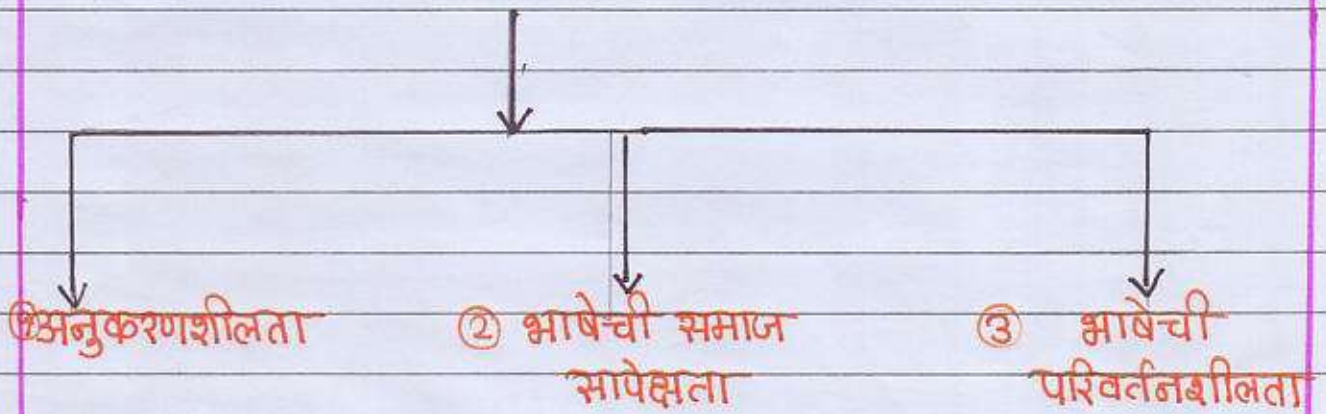
अशाप्रकारे भाषेचा विस्तार झालेला आपल्याला दिसून येतो.

भाषेची वैशिष्ट्ये :-

भाषेची आभिव्यक्ती मौखिक व लिखित अशा दोन्हीही पद्धतीने होते. मौखिक भाषा जेव्हा लिपीबद्ध केली जाते, ती तेव्हा लिखित स्वरूपात येते. लिखित भाषा उपयोग समाज व संस्कृतीच्या संवर्धनासाठी केला जातो. आपला वारसा एका पिढीकडून दुसऱ्या पिढीकडे सोपविल्याचा सोपा मार्ग म्हणजे लिखित भाषा होय.

जनमानसात वापरल्या जाणाऱ्या कोणत्याही भाषेची काही वैशिष्ट्ये असतात. पुढीलप्रमाणे :-

भाषेची वैशिष्ट्ये

१ अनुकरणशीलता

बालकाचा जन्म झाल्यावर आपल्या घरातील भाषेचेच ते अनुकरण करते. घरात बोलली जाणारी भाषा बालक ऐकते, बोलायला शिकते. घरातही त्याच्या कानावर पडणारे बोलवर्षी साधारणतः मातेचेच असतात. बालकाच्या मातृभाषेचा उगम येथे होतो. घरांतर ते बालक शेजारी होते. तेथेही भाषा ऐकते, बोलते, त्याचेही अनुकरण करते. भाषाशिक्षणाचे हे अनुकरण घाळेमद्येही सुरुच असते. म्हणून 'शिक्षक' या नात्याने आपण वैशिष्ट्याची दाखल घेणे आवश्यक आहे. बालकाला आपण जे बोलणे शिकवले असते, बालक तसेच अनुकरण करते.

२ भाषा समाज सापेक्षता

भाषा ही एक सामाजिक प्रक्रिया आहे. परंपरेनुसार चालत आलेली भाषा व्यक्ती बोलतो. समाजात काळानुसार भाषेचा विकास होतो. एकीकडे व्यक्ती समाजाकडून भाषा शिकतो, दुसरीकडे भाषेमुळे समाजाचा विकास होतो.

३ भाषेची परिवर्तनशीलता

देशाला स्थितीनुसार भाषेतही परिवर्तन होत असते. भाषेतील परिवर्तन ध्वनी, शब्द, पदबंध तसेच पाक्यरचनेतच्या संदर्भित होते. भाषेच्या या बदलत्या स्वरूपामुळे असे म्हणता येते की भाषेच्या एकच एक रूप किंवा अंतिमरूप नसते. तसेच बोलली भाषा देखील परिवर्तन झालेला दिसून येतो.

⑤ भाषेचे घटक :-

① भाषेचे कथानक

डुकरंन वाधले आळान !

डुकरंसले कायम गंधा म्हणवसः पण जुना काळसा त्या तसा नळतात. जंगलमधला बाकीना प्राणीसमान त्या बी स्वच्छ शेत. पण डुकरं गंधा कसा व्थनात त्यानी एक मजेशीर गोष्ट शे. मेघालयना जंगलमा सर्व जनावर खेळीमेळीना राही राहीतात. जंगलमा सर्वासले झरपुर खावाले-पेवाले बरच व्हत. एक दिन वाध शिकार कराले निघना.

त्याले पोटभर शिकार खावाले झेतनात. जीव चहत तो पाणीना शोधमा निघना. इकडे-तिकडे फिरवर त्याले एक धक्कला तलाव दिखना. ती काठवर पाणी पेवाकरता गथा. त्याच येळले एक डुकरन पिल्लु चिखलमा बरच येळपाईन खेळी राहिनत. अनी समोशना बाजुले ते बी पाणीमा घुशीन पाणी पेवाल लागन. त्यानी जवय वाधले दख. जवय भ्याई गय. त्याले पळी जावान अनी स्वतःले वाचडन शकच नळते.

इकडे वाधले इतनी तहान लागली व्हती कि, ते पिल्लु त्याले दखायनच नाही. वाध पाणी पेवाले खाल वाकना, अनी पटकन मांगे फिरना. पाणी झलतच गडुळ व्हत अनी त्याले दखायनच नही. वाध पाणी पेवाले खाल वाकना, अनी पटकन मांगे फिरना. पाणी झलतच गडुळ व्हत अनी त्याले गंधापटक वास ई शहता. त्या पिल्लांना आंगवरला चिखल पाणीमा मिसळी जयेल. व्हात; वास तर इतला ई शहता त्या पिल्लांना झकी ते पाणी सोडन वाध दुसरीकडे पाणी

सोडीन वाद्य दुसरीकडे पाणी शोधले निघन।

वाद्यनी हाई माघार दखीन ते पिल्लु पहिले गींचळी गय. पण ते जरा छीट व्हत त्यामुळे त्याले वाटन की, वाद्य मालेच घाबरना ! तो इतला घाईमा त्या हाकला डुकरले आपण हत्तीनामायक शक्तीमान शेतस अन वाटन. ते वाद्यमांगे पळाले लागल. त्यांनी वाद्यले सांग, "वाद्योबा दहा परत इसिन मनासंगे देनहात करा; डरफुक कथाना पळी जाऊ नको !"

वाद्यले भलतीच तहान लागेल व्हती. त्याले आत्ते काय भांडानी ईच्छा नव्हती. बुसती मान मांगे वळारिन तो घुरघुरना, "मी आज पुनासंगे लढांव नही." याच येळले तु सकाळ आठे ये अनी मंग आपला सामना व्हई." पण पिल्लाने अस वाटन कि वाद्य घाबरी गया म्हणीन तो नाटके करी राहीना ! डुकरले आखो रव चडना अन तो गर्वतीन फुगी गया.

पयतच घर जाईन त्यानी स्वसिले सांगला सुटना कि, "वाद्योबा माले घाबरस, म्हणजे आते तर मी जंगलना राजा व्हसु !" घरमधला सर्व डुकरसले बळारिन त्यानी जे व्हयन ते जमनातस सांग. त्या ऐकीसन थक्क व्हयनात.

वाद्यीन तलावमधल पाणी का वर व्यायना नही अन तो तठेन का वर निघी गया व्हई. त्यानं कारण त्यासनी लगेल वळशं. त्या पिल्लाचे असा अगावपणा कराबदल सर्वाजिन त्यानावर संतापणात. वाद्यले आव्हान दिसन आपण कितली मोठी चुक करी हाई डुकरले समजन. आते तर त्यानी बोबडीच वळनी. दुसरा दिन वाद्यना जेवनकरता आपला बळी ठरेल शे अस त्याले वाटन. नातुनी हाई केळवामी अवस्था दखीन त्यांना आजोबाले वारिट वाटन. त्यासनी एक योजना सांगी.

② भाषिणील संवाद

समजा गावात आलेला पाहुण्याला गावकरी विचारतोय.

गावकरी :- केवळ आलात ? कस काय चालणय तुमच ?

पाहुणा :- आजच आलो सगळ मजेत तर ते म्हणतील

गावकरी :- चला मग आमच्या घरी चहा पाणी करू.

पाहुणा :- हा चला

गावकरी :- काय काम करता तुम्ही बाहेरात ?

पाहुणा :- कंपनीत आकांडन्टन आहे.

* तर मग ते कस बोलतील *

गावकरी :- कव्ळ उनात ? कस चाली -हायनं ।

पाहुणा :- आजच (चहाच्या) बाकी मजामा शे !

गावकरी :- चला मग आमच्या घर चहा पाणी ल्या.

पाहुणा :- हा चला.

गावकरी :- काय काम करतास तुम्ही तडे बाहेरमा ?

पाहुणा :- कंपनीत जसा मी.

पट्ट्यांदाच जावाई येताहेत तुम्ही अस करा बाजारात जावून चांगले कपडे घेऊन या नीट बधून आणा, माझा भासा भाडू आला होता तेव्हा ते गोंणपाट उचलून आणत होत. तस नका अणु म्हणजे बरे.

* मग ते कसे बोलतील *

पट्टिलाच सावा जपाई इच्छानात. तुमून अस करा बाजारमा जाइसन चांगला कपडा लई या, जशासा देखीदाखी लयजात, म्हणा भाडू उन्हेता ल्हय जे रस्क उचली लयन्यात तस नका उचली लयजात बरे. !

③ म्हणी व त्यांचे अर्थ.....

- ① भलता शहणा तैना बैल रिकामा :-
जो मनुष्य फार शहणापणा करायला जातो, त्याचे मुलीच काम होत नाही.
- ② आंधय दयस कुत्र पीठ खास :-
एकाने काम करावे, दुसऱ्याने त्याचा फायदा घ्यावा.
- ③ माय नि माया आणी पोरे जातीन वाया :-
फार लाड केले की मुल बिघडतात.
- ④ चार दिवस सासूना चार दिवस ववूना :-
प्रत्येकाला अनुकूल परिस्थिती येतेच.
- ⑤ अंधारामा कर आणी उजायामा वन :-
कितीही श्रुतपणे एखादी गोष्ट केली तर ती कधीना कधी भुजेडात येते.
- ⑥ काबदीन मरना आज पित्तर धाला :-
अतिशय उतावळेपणाची वृत्ती.

- ⑩ काय नही त घाबरान कसाले :-
ज्याने किंवा भुन्हा किंवा वाईट भोष्ट्य केलीच
नाही त्याने शिक्षा दीव्याचे भय कशाला बाळगायचे.
- ⑪ चार जनसनी माय नि खातनावर जीव जाय :-
जबाबदारी अनेकांची असेल तर काळजी कोणीच
घेत नाही.
- ⑫ आथा आड नि तथा हेर :-
दोन्ही बाजूने सारखीच अडचणीची स्थिती निर्माण
होणे.
- ⑬ जास्त खावान म्हणणाऱ्यामा जावान :-
अतिखाणे नुकसाळकारक असते.

④ लोकगीते :-

पेरणी

पेरणी पेरणी आले पावसाचे वारे बोलला पोपया पेटे व्हा रे
पेटे व्हा रे !

पेरणी पेरणी आभायात भाडगड , वरस वरस माझ्या उरी
घडघड !

पेरणी पेरणी भाता मिरुन बी सरे , बोलेना पोपया पेटे
व्हा रे ! पेटे व्हा रे !

पेरणी पेरणी भवध्या जगाच्या करानी होराच्या चारनी
कोटी पोटाची भरणी !

कवीला

दारु होसणार बाप
त्याले कोसणार माय
घर पोसणार आज्ञा

घर वावर ताबे शान
आपल तरी परक रान
मायना डोकाले तान

कस दप्तर कस पुस्तक
शाळा कसाले ली दत्तक
विद्या पुढे नई झुकन मस्तक

आली डवा खाली कणगी
घर झाडाई मे खणगी खुणगी
मायनी झाडले लिद्य तणगी.....

मानूस

मानूस,
 मतलबी रे मतलबी मानसा,
 तुले फार हाव
 तुझी हाकाकेल आशा
 मानसा मानसा
 तुझी नियत बेकार
 तुझ्यादून वर गोठ्यांतल जनावर
 भरला डाडोद
 झुलीसनी जाते सुद
 खाईसनी चारा
 गायस्येस देते दुध
 मतलबासाठी
 मान मानूस डोलये
 इमानाच्यासाठी
 कुत्ता शेपूट हालये
 मानसा, मानसा,
 कधी व्दशीन मानूस
 लेमासाठी शाला मानसात्वा रे कानूस !

वारा (कविता).....

वारा म्हणे आते, ...
जशी का आवले
इतमर पोट आठे
फिरे रान वने.....

चारी दिशा बकास
बकास रे छात्र छाया
माय ना पदर. ....
पदर मा होती बद्ध माया.....

वाप राहस कठोर.....
पहाड ना भोला ~~झ~~ झरा.
कथना तर झोटले लागला
सुटे हृदय मा भोला पाझरा

दूर देश ले, दूर तूना पक्षी.....
माय धले तूनी यादमा येरझारा
भोद्यडी भिजाई गई माय.....
भोला डोथाना, भिते नई कासरा.....

आहिराणी (कविता).....

नही देठ नाही पाला. नही डागा.
तरी म्हणी आहिराणीले सगा सोयरा.

नागा उघडाकडे नाही मलम.
तशी मनि आहिराणी
तिले लागस नाही कलम

तांबूस माटीपर पडे,
पडे सोन्याचा सडा,
म्हनि आहिराणी इले,
लागस नाही घोड.

आहिराणी आहिराणी मनी
आहिराणी,
दितेभ कानी वानरि.

5) पदयांची नावे :-

1) मोर = मोर	19) कोंमडी = कोंबडी
2) सुगरण = सुगरण	20) गरुड = गरुड
3) घुबेड = घुबड	21) गिघाड = गिघाड
4) बगडा = बगळा	22) धार = धार
5) सुतार = सुतार	23) हंस = हंस
6) कावळा = कावळा	24) खंड्या = खंड्या
7) चिमणी = चिमणी	25) शहामरुग = शहामृग
8) पोपट = पोपट	26) साळुंख्या = साळुंकी
9) पारडा = पारवा	27) कोळीया = कोळीळ
10) पारवा = कबुतर	28) बुलबुल = बुलबुल

⑥ जनावरांची नावे :-

① बैल = बैल

② भाय = भाय

③ म्हैस = म्हैस

④ घोड = घोड

⑤ अखल = अखल

⑥ वाध = वाध

⑦ सिंह = सिंह

⑧ उंदिर = उंदिर

⑨ सस = ससा

⑩ पांढर = माकड

⑪ मांजर = मांजर

⑫ जिराफ = जिराफ

⑬ लांडगा = लांगडा

⑭ वेडुक = वेडुक

⑮ चित्ता = चित्ता

⑯ मगर = मगर

⑰ उंट = उंट

⑱ हरिण = हरण

⑲ साप = साप

⑳ हत्ती = हत्ती

7 फळांची नावे :-

1 आंबा = आंबा	11 चिकू = चिकू
2 केळी = केळ	12 दराक्ष = द्राक्ष
3 अननस = अननस	13 संतरी = संतरी
4 सफरचंद = सफरचंद	14 डायिम = डायिम
5 जाम्बूळ = जाम्बूळ	15 नारय = नारय
6 टरबुज = तरबुज	16 जाम = जाम
7 निंबू = निंबू	17 पेपई = पेपई
8 डांगर = डांगर	18 रामफय = रामफय
9 बीरे = बीरे	19 आवया = आवया
10 शिताफय = शिताफय	20 मोसंबी = मोसंबी

⑧ ऋतुंचीं नावेः

नंदुरबारी भाषा

मराठी भाषा

उन्हाया

उन्हाळा

पावसाया

पावसाळा

हिवाया

हिवाळा

9 भाज्यांची नावे :-

नंदुरवारी भाषा	=	मराठी भाषा
1 लमारट	=	तोमाँटो
2 वांग		वांगे
3 कारल		कारले
4 बटाट		बटाटे
5 मुथा		मुळा
6 कोथमेर		कोंबिंबीर
7 भोपळ्या		भोपळा
8 पोळ्या		पोकळा
9 मिलक		मिलके
10 दोडक		दोडके

भाषेचे महत्त्व.....

आपण ज्या भाषेमध्ये बोलतो त्या संवाद म्हणतात. आणि संवाद प्रभावी माध्यम आहे बोलणारे आणि ऐकणारा यांचा जो मुख्य असतो त्याला म्हटलं म्हणजे बोलण.

भाषेमुळे आपल्याला जीवन व्यवहार कळले जातात. आणि सुखीत होऊन जातात किंवा एखाद्या पर्यंत आपण भक्तीस करत राहतो तिथे भाषा आपल्याला नेहमीच साथ देत राहते. तिथे भाषा आपल्या विकासासाठी आपल्याला भाषा भायुष्यभर मदत करते. व्यक्तीच्या विकासक्षेत्रात समाजाच्या विकाससुद्धा भाषेमुळेच होत असतो. आणि हीच भाषा आपल्याला समाजामध्ये विचारवंत, तत्त्वज्ञ, लेखक, कवी यांचा सहभाग करून घेण्यासाठी विकासामध्ये आपल्याला मोठे योगदान देत असते. भाषाच योगदान विविध लहान-मोठे कामे संस्कृती मध्ये माय मरठी, माय भाषा माध्यमातून विकसित झालेली आहे. अगदी शालेय जीवनापासून महाविद्यालयीन जीवनापर्यंत आणि दर्शज आपल्या बोली भाषणासाठी भाषा भावश्यक असते.

“आपण आपल्या घरामध्ये याच भाषेने बोलतो त्याला मातृभाषा म्हणतात.” इतर कोणत्याही पशु-पक्ष्यांना ही देवीशक्ती न देता ईश्वरशक्ती मनुष्याला बहाल केली आहे. भाषेच्या माध्यमाद्वारे आपल्या भावभावना समोरच्यापर्यंत पोहचवणे. विचार, कल्पना व झालेले अनुभव भाषेद्वारा व्यक्त करतो. अत्यंत आनंददायी व दुःखाच्या क्षणी आपण भाषेचा आधार घेतो. भाषेच्या बलावर रामायण, महाभारत, बायबल असे ग्रंथ रचले. हे ग्रंथ आजही आपली अस्तीत्व टिकवून राहते. आताक भाषा शिकवल्यामुळे नवनवीन शब्द आपल्यात केले. आपला बौद्धिक विकास होतो. असे अनन्यसाधारण भाषेचे महत्त्व आपल्याला दिसून येते.

१०. सण व उत्सव

आदिवासी होळी.

10] आदिवासी उत्सव :-

गणेशउत्सव

नवरात्री उत्सव

* दिवाळी *

गुडीपाडवा

कानबार्ई माता उत्सव

सुमारोप

आपण आजवर फक्त मराठी, इंग्रजी, हिंदी, व संस्कृत या भाषाशीच परिचयित होती. मात्र आपल्या भारतात नव्हे तर जवळच्याच प्रदेशात किती अनेक भाषा बोलल्या जातात. हे समजले. आपल्याला अनेक बोलीभाषेची माहिती झाली त्याचा उगम त्याचा विकास कसा झाला. आपल्या परिसरात राहणारे किती जण ही भाषा बोलता हे ही समजले माहिती मिळवणे अवघड होते. पण बोलीभाषा ह्या आपल्या कोणत्या भाषेचा प्रभाव त्यावर आहे. हे समजले भाषा ही किती महत्त्वाची तसेच तिची कोणकोणती वैशिष्ट्ये आहेत. तसेच या बोलीभाषेचा इतिहास किती जुना आहे, हेही पाहिले.

कोणतीही भाषा कमी किंवा जास्त महत्त्वाची असे काही नसुन त्या त्या प्रदेशातील लोकांचे प्रभुत्व त्यांच्या त्यांच्या भाषेवर असते. बोलीभाषा ही दर १५ किमी वर बदलते. त्यात हावभाव बोलाण्याची पद्धत ही वेगवेगळी असते. हे या प्रकल्पाद्वारे लक्षात आले. हा प्रकल्प करतांना बऱ्याच माहिती झाली आपल्या भाषेतील व बोलीभाषातले फरक समजण्यास सोपे झाले. बोलीभाषा ही व्यक्ती व्यक्ती नुसार बदलू शकते. तीथल्या प्रदेशिक बोलीभाषेचा परिणाम झालेला दिसुन येतो. अशाप्रकारे मी या विषयाचा भाषा व त्याच्या माहित्या घेतल्या.

प्रमाणपत्र

प्रमाणीत करण्यात येते की , बी.एड. प्रथम वर्ष
विद्यार्थी जोशी मयुरी विजय रोल नं.५६ यांनी
शैक्षणिक वर्ष २०२२-२३ मधील पेपर PE-3
अभ्यासक्रमांतर्गत भाषा आणि ज्ञान व अभ्यासक्रम
या विषयांतर्गत प्रात्यक्षिक कार्य महात्मा फुले
शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय, चाळीसगाव या अभ्यास
केंद्रात विषय प्राध्यापकांच्या मार्गदर्शनाखाली
यशस्वीरीत्या पूर्ण केले आहे.

या करीता प्रमाणपत्र देण्यात येत आहे.

ठिकाण - चाळीसगाव

दिनांक - 10/04/2023

विषय प्राध्यापक